

דליה (מיזין)

וניקול ביקשו

מיכנסים לעבודה.

התוצאות זיעזעו

את אמות הסינים

בשרות בחיהסוהר

ניקול ברהמו (28) ודליה פרץ (35) נאלצו להתפטר משרותן בשרות בחיהסוהר למרות רצונן, בעקבות מר קצה שכונה בשרות. פרשת המיכנסיים.

ניקול שרתה כסוהרת במשך שלוש שנים דליה היתה סמלת-חצר ומילאה, במשך 5 שנים, תפקיד של קצינה. את שתיהן הכרתי כאשר הייתי אסיר. זה בוונה-חירוצה בשנה שעברה. שתיהן הצטיירו אז בעיני כסוהרות קשוחות ו נמרצות.

השבוע פנו אלי וביקשו לספר על העוול שנעשה להן על-ידי שרות בתי הסוהר. שתיהן גרושות, אמהות לילדים ומתגוררות ברמלה.

דליה וניקול טוענות כי נאלצו להתפטר פסור בגלל סינה אישית של המנהלת חיה שוהם נגדן, ולא בגלל תקרית המיכנסים.

הן סיפרו על דברים חמורים שנעשו בכלא נווה-חירוצה על-ידי שרות וקצינות הממשכות לעבוד בכלא עד היום.

ובך סיפור:

ב-18 בינואר 1989 החמנו ליוס ספורט של קרבמגע בבית-ספר לשוטרים ועוררים.

השועה 9 בבוך קיבלנו תיחור, ולמנו שלבים ראשונים של קרבמגע. לקראת הצהריים פגשו קצין ושאלנו אותו אם יש אפשרות לקבל מיכנסים.

הוא הפנה אותנו לאפסנאי. אחרי ארוחת-צהריים ניגש אלינו שוטר, אמר שזהו האפסנאי והזמין אר תנו לבוא איתו למחסן.

ברוך שאל לשמותינו, צחקנו התברר דחנו איתו, וכשהגענו למחסן הכין לנו השוטר קפה.

הוא נתן לנו מיכנסים-דגמ"ח, ואר אותם בשקיות-ניילון. המיכנסים היו מטולאים ומלוכלכים בכיתמדידיו, אבל התאימו לעבודה בכלא.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסיים.

פרשת המיכנסים

מנהל בית-הסוהר במהירות, לפני ה-27 בינואר, כדי שהמיקרה לא ייצא החוצה ויגיע לגורמים זרים, וכדי שזה לא יעבור ליועץ המישפטי.

ביתניים עשה הסיפור רעש וכל אחד בשרות בתי-הסוהר ידע על המיקרה. את המיכנסים החזרנו, כמובן, אנשים מהשרות אמרו לנו שהבריחה של הרצל אביטן מהכלא לא עשתה רעש כמו "מיקרה המיכנסים", שנופח לממדים אבסורדיים, ומהסיפורים שהתפצו התקבל הרושם שזהו הדבר החמור ביותר שקרה בשרות בתי-הסוהר אי פעם.

אחרי יומיים שוב נקראנו, כל אחת בנפרד, לשוהם, הסיפור שוב עלה. אמר רנו שנכתוב מיכתבהתגנצלות, ושנאחד נו מוכנות לקבל עונש הכי חמור במיס גרת היחידה.

שוהם ררשה שנגיש התפטרות מיד או שהיא תפטר אותנו. היינו מכלבלבות ולא ידענו מהן הזכויות שלנו. שוהם אמרה שלא תרחיב את הריבוי, וזהו הוראה שקיבלה מהיועץ המישפטי. היא גם הפחידה אותנו כשאמרה שזה עניין פלילי, ויפתחו לנו תיק במישפטיה.

דליה אמרה לשוהם שאינה מתפטרת לפני שתקבל ייעוץ מישפטי. למחרת רת בבוך נקראנו אליה שוב. היא רמדה שה את מיכתבהתפטרות. אמרנו לה שאנחנו רוצות להעביר ליועץ המישפטי פטי מיכתב בנתיבי פיקוד, ולהתייעץ איתו מה עלינו לעשות. מרנו לה את המיכתב ליועץ המישפטי בנוכחות מול ערוסי, הפקידה שלה. שוהם קראה את המיכתב ואמרה לנו: "אני לא אמרתי לכן להתפטר". היא קראה לנו שר לגורים. היינו המומות, כי זאת הזכות היחידה שיש לנו לכתוב רדין נתיבי פיקוד, כי אראפשר לעקוף את המנהלת. אחרי קריעת המיכתב אמרה לנו שר הם שהיא ייעצה לנו להתפטר ולא ציוותה עלינו. וכל זאת היא אמרה במצח נחושה, כשיום קודם איימה עלינו להתפטר, ואף הביאה את הטפסים בעצמה.

שאלנו אותה באיזו זכות היא קרעה את המיכתב, שהיא מיועץ ליועץ המישפטי. כשהיא ראתה שאנחנו מטרבות להתפטר, היא ביקשה מאיתנו לחתום על טופס, שבו היא ממליצה לנציב לפטר אותנו. היא אמרה שעל הטופס אנחנו חייבות לחתום. קראנו מה שכר תוכן שם ולא הבנו כלום. ביקשנו הסבר. חתמנו על הטופס בליית ברירה, אך רי ששוהם אמרה לנו שתוך 10 ימים אנחנו רשאיות למסור את הגירסה שלנו.

כלא ריק

ביום המישמרת קראה לנו אסתר ברנס, השלמת של הכלא, ר מסרה לנו שעלינו לצאת לחופשה של שבוע ימים. סירבנו והבנו שזהו חופשה מאולצת. רצינו לפנות לשוהם, אך היא לא היתה בכלל.

למחרת דיברנו איתה בטלפון, ושאלנו אותה בקשר לחופשה שנכתבה עלינו. שוהם ענתה: "מאחר ששמעתי שהשמצתן, גידפתן, וקיללתן אותי, תצאו לחופשה". את עניין המיכנסים לא הזכירה בכלל.

אמרנו לה שאנחנו מקללות ומשמרות אתה במשך שנים. זה כלל לא חדש, ואם תשלח את כל הסוהרות והקצינות שמשימצות אותה לחופשה, הן שבית-הסוהר יישאר ריק. הזכרנו לה שיש לה זכות חריגה לנו לראש לא לעבוד לפני הרגע ולא להתייחס לרכילות, ר הגנה היא בעצמה פועלת לפי הרגש.

באותו רגע הבנו שהמילחמה היא לא על המיכנסים, אלא על רקע אישי. לא הבנו מה יכול להיות לשוהם נגדנו. שתינו עברנו במסירות. לפעמים, כשי לא היה כוחאדם, עברנו שש סוהרות בכל הכלא. לא היה לנו זמן לאכול ארוחתצהריים ולא לנות, בלי מיקלחת ובלי כוסקפה. עברנו כרציפות 24 שעות ביממה ללא שינה או מנוחה, ועם אוכלוסיה קשה ובעייתית.

יצאנו לחופשה בת שבוע בעל כורחנו. חברה קצינה סיפרה לנו שהמנהלת נזפה בהן על הקשרים עימנו, והאשימה אותה בשיתוף-פעולה איתנו. היא ניסתה להסית את כולן נגדנו.

כשחזרנו מהחופשה ליחידה נישרה (המשך במוסד 32)

נעמי אדרה

שאלנו אותה באיזו זכות היא קרעה את המיכתב, שהיא מיועץ ליועץ המישפטי. כשהיא ראתה שאנחנו מטרבות להתפטר, היא ביקשה מאיתנו לחתום על טופס, שבו היא ממליצה לנציב לפטר אותנו. היא אמרה שעל הטופס אנחנו חייבות לחתום. קראנו מה שכר תוכן שם ולא הבנו כלום. ביקשנו הסבר. חתמנו על הטופס בליית ברירה, אך רי ששוהם אמרה לנו שתוך 10 ימים אנחנו רשאיות למסור את הגירסה שלנו.

כלא ריק

ביום המישמרת קראה לנו אסתר ברנס, השלמת של הכלא, ר מסרה לנו שעלינו לצאת לחופשה של שבוע ימים. סירבנו והבנו שזהו חופשה מאולצת. רצינו לפנות לשוהם, אך היא לא היתה בכלל.

למחרת דיברנו איתה בטלפון, ושאלנו אותה בקשר לחופשה שנכתבה עלינו. שוהם ענתה: "מאחר ששמעתי שהשמצתן, גידפתן, וקיללתן אותי, תצאו לחופשה". את עניין המיכנסים לא הזכירה בכלל.

אמרנו לה שאנחנו מקללות ומשמרות אתה במשך שנים. זה כלל לא חדש, ואם תשלח את כל הסוהרות והקצינות שמשימצות אותה לחופשה, הן שבית-הסוהר יישאר ריק. הזכרנו לה שיש לה זכות חריגה לנו לראש לא לעבוד לפני הרגע ולא להתייחס לרכילות, ר הגנה היא בעצמה פועלת לפי הרגש.

מנהלת שוהם קרעה את המיכתב

סיים, כי הוא צריך לרווח על כל דבר. אמרנו לו שיתכונן מה שהוא רוצה. הוא ביקש שנכתוב סרט שם, ובצחוק אמרנו לו: "תכתוב שהיא אמלגא ורונית פינטו". הוא ידע את השמות שלנו, ואם הוא חשב שזה לא בסדר, הוא יכול היה לומר לנו, והיינו חותמות בשם נכון.

הכל בידי שוהם

מחרת הגענו לעבודה בנווה חירוצה 20 רשת לפני הזמן. חיה

במדיונה מיכלגות גישה ליברלית

מסרה לבבית למנחם בגין. אבל מי ישלם את החשבון?

גלית פרי

מנחם בגין בוחאי שמח מאוד ביום הולדתו ה-75, ביולי האחרון, כשפתח את משרדו וקרא את מדעת-הברכה שפידסמו חברי המפלגה הליברלית. הם כינו אותו "מביא השלום", ובדיכוחו כבריאות, באושר ובנחת.

איש לא סיפר לו שהם מתחמקים מאז משלם עבור המדעה. הוא עלול היה להיעלב אילו ידע. כקודם היה בן 76, ועדיין לא נמצא משלם למדעה. לא להצדיק לקדוש. חיים הברמן, ממפלגה הליברלית, העביר את נוסח המדעה לחברת שיווק-סופי-פירטום, כדי שתפרסם אותה במעריב. המדעה פורסמה ביולי, ובאוגוסט נשלחה ל-מפלגה הליברלית חשבונית לתשלום על-ידי 2875 שקלים.

הכסף לא שולם. אחרי כמה שבועות חגגו את סכס איחוד-הליכוד. אמנם היו בן אנשי המפלגה הליברלית כמה שרים שלא הסכימו לשיד את הימנעון בינו, אבל הסכס הרישמי לא נפגע, ושתי המפלגות אוחזו כדת וכדין.

אחרי האיחוד, הסתיימו כל הניסיונות של חברת שיווק-סופי-פירטום לגבות את הכסף המגיע לה בתשובה "המפלגה הליברלית לא קיימת עוד. פנו לגיבורת הליכוד".

בניצורת הליכוד לא היו מוכנים לשלם חשבונית של המפלגה הליברלית.

כאקסטרנר שלח עורך-הדין ארנון שוטלנו, המייצג את שיווק-סופי-פירטום, מיכתב למפלגה הליברלית, ובו הוא ביקש להעביר לו את החוב תוך שבוע, והזהיר שאי-היענות תגרסם לתביעה משפטיה.

הכסף לא שולם. שוטלנו צילצל למפלגה הליברלית וביקש לדבר עם איתן גולן, גיבור המפלגה. המזכירה והתומכת, כשהצליח לדבר איתו בטלפון, היפנה אותו גולן לאשר קדוש, גיבור הליכוד, וביקש משוטלנו שלא להגיד לקדוש שהוא היפנה אותו אליה. קדוש הסכים שהכסף ישולם.

הכסף לא שולם. בנובמבר הגישה חברת שיווק-סופי-פירטום תביעה ל-תשלום הכסף בבית-מישפט השלום בתל-אביב.

ברצמבר נתן בית-מישפט השלום בתל-אביב פסקדין, שחייב את המפיצי לגה הליברלית לשלם 3600 שקלים. הסכום כלל את החוב, ריבית, הפרשי-הצמדה ואגרות.

הכסף לא שולם. בפברואר כתב ערר-הדין שוטלנו מיכתב לשר יצחק מודעי, ובו תיאר את השתלשלות האירועים וביקש לקבל את הכסף באותו השבוע.

אחרי שבועיים קיבל מיכתבת-שובה מהשר: "... הריני להסב את תשומת-ליבך כי המפלגה הליברלית, הנתבעת בכנתבהתביעה שכנרן, התמוגה בלי כד, ואינה קיימת יותר כגוף בפני עצמו".

איתן גולן, גיבור-הליכוד, טוען שמעולם לא ראה את החשבונית האתא. גאני לא ידע על מה מדובר. המפלגה הליברלית היא גוף גדול, ותפקידו של הגיבור הוא רק להסתכל בדף החובה הזכות. לא לקבוע מדיניות. אילו הייתי מקבל הוראה לשלם את החשבונית, הייתי משלם אותה".

השבוע, שמונה חודשים אחרי פידסם מודעת-הברכה, הבטיח קדוש מהליכוד שהכסף ישולם כשבועיים הקרובים. אולי עוד לפני יום-הולדתו ה-76 של מנחם בגין, שאיריך ימים.

העולם סוף 2699